

та кишкову непрхідність після анестезії. Тому особливу увагу слід приділяти спонуканню до прийому їжі якомога швидше після втручання. Післяопераційний догляд також дуже важливий – він полягає в призначенні антибіотикотерапії, препаратів для знеболення та асистованої годівлі за відмови від самостійного прийняття їжі.

Висновки. За досліджуваний період із 2019 по 2022 роки на базі ветеринарних клінік “ЕкоЦентр” (м. Харків), “ЕкоЦентр Локес” (м. Полтава) та клініки на базі кафедри терапії ім. проф. П.І. Локеса ПДАУ (м. Полтава) за даними амбулаторного журналу було зареєстровано 16858 первинних звернень власників. З яких 5803 були собаками (34,4%), 6127 – котами (36,3%), а 4928 – представниками гризунів та зайцеподібних тварин (29,3%), що корелює зі світовою тенденцією утримання цих тварин, як хатніх улюбленців. Кількість шиншил (*Chinchilla lanigera*) була представлена 690 тваринами, що складало 14%. Після встановлення діагнозу та за сприятливого прогнозу призначалось лікування у вигляді корекції дієти, медикаментозних призначень та за необхідності оперативних втручань.

ОЗОНВМІСНІ ПРЕПАРАТИ У ПРОГРАМАХ ТЕРАПІЇ ТА ПРОФІЛАКТИКИ РЕПРОДУКТИВНИХ ПАТОЛОГІЙ ТВАРИН

Склярів П.М.¹, д. вет. н., професор,
Федоренко С.Я.², д. вет. н., професор,
Науменко С.В.², д. вет. н., професор,

Кошевой В.І.², здобувач вищої освіти ступеня доктора філософії,
skliarov.p.m@dsau.dp.ua

¹Дніпровський державний аграрно-економічний університет, м. Дніпро, Україна

²Державний біотехнологічний університет, м. Харків, Україна

Актуальність. Рентабельність ведення тваринництва визначається ефективністю терапевтичних та превентивних заходів, яка в свою чергу обумовлена правильним вибором і раціональністю використання лікувальних засобів. Антибактеріальні препарати є важливим і часто головним компонентом комплексної терапії в акушерсько-гінекологічній практиці, їх раціональне та обґрунтоване застосування в більшості випадків визначає ефективність проведеного лікування, сприятливі акушерські та неонатальні наслідки.

Особливістю гнійно-запальних репродуктивних патологій є полімікробна етіологія даних захворювань, а застосування антибактеріальних препаратів має ряд особливостей, які слід враховувати для ефективного лікування. При цьому антибактеріальні препарати не повинні володіти негативними властивостями; у міру можливості за максимальної ефективності бути малотоксичними, з мінімальною частотою небажаних лікарських реакцій.

У зв'язку з вищезазначеним ведеться постійний пошук високоефективних і в той же час безпечних засобів для лікування тварин, до яких відносяться озоновмісні препарати.

Озонотерапія – це сучасний високоефективний метод, що займає гідне місце в лікуванні та профілактиці багатьох захворювань. Озон виявляє бактерицидні, протизапальні, імуномодулюючі, вірицидні, фунгіцидні, анальгезуючі, антистресові та цитостатичні властивості. Крім того, він здатен чинити корегуючий вплив на систему антиоксидантного захисту та мікрогемоциркуляцію. Тому йде активний процес експериментально-клінічних досліджень, пов'язаних з вивченням властивостей озону та його впливу на організм тварин за різних захворювань.

Активно використовується озон і у ветеринарній практиці, зокрема в лікуванні репродуктивних патологій.

На сьогодні щодо тварин, особливо високопродуктивних, з акушерськими, мамологічними, гінекологічними та андрологічними захворюваннями набуло поширення комплексне програмне лікування, яке враховує принципність дії препаратів. Одним із важливих пунктів програми є застосування препаратів антибактеріального спрямування. Відомі препарати відрізняються варіабельністю дії, а деякі з них до того ж мають негативні впливи.

Мета. Пошук для згаданого пункту програми нових препаратів, які б відповідали вимогам практики на сучасному рівні – актуальна проблема і потребує вирішення.

Матеріал і методи. Нами розроблено препарати “ОКО” (озонована кукурудзяна олія) та “Прозон” (комплексний препарат на основі озонованої кукурудзяної олії та спиртового розчину прополісу), які складають основу озono- та прополістерапії тварин у разі репродуктивних патологій і є спільною розробкою кафедри ветеринарної хірургії та репродуктології Державного біотехнологічного університету (м. Харків) і відділу низькотемпературної рівноважної плазмохімії Національного наукового центру “Харківський фізико-технічний інститут” (м. Харків).

Результати та висновки. У програмах лікування тварин з репродуктивними патологіями (метрит, мастит, баланопостит) пункт програми антибіотико-, нітрофурано- та сульфаніламідотерапія замінено на використання озonomістких препаратів “ОКО” та “Прозон”. Впровадження цих програм забезпечує скорочення тривалості періоду лікування і клінічного одужання, підтверджене зменшенням кількості епітеліоцитів та лейкоцитів і клітин з жовто-червоним забарвленням, що підтверджує ефективність озonomістких препаратів та їх антибактеріальні властивості.

Таким чином, препарати “ОКО” та “Прозон”, що складають основу озono- та прополістерапії за репродуктивних патологій, забезпечують високу ефективність та економічну вигоду методів лікування за позитивного впливу на організм тварин.

ПАТОГЕНЕЗ ТА КЛІНІЧНИЙ ПРОЯВ ЗА ДИПЛІДІОЗУ СОБАК І КОТІВ

Соловійова Л.М., к. вет. н., доцент

soloviovalyuda@ukr.net

Білоцерківський національний аграрний університет, м. Біла Церква, Україна

Вступ. Кишкові гельмінтози займають значне місце серед хвороб заразної етіології. Велика кількість збудників кишкових гельмінтозів, крім загрози здоров'ю та благополуччю тварин, також має і соціальне значення, оскільки становить небезпеку для людини і, особливо – дітей. Паразити є небезпечними і для продуктивних тварин, адже уражують життєво важливі органи, що призводить при заборі до їх вибраковування, а також до загибелі хворих тварин. Крім того, має місце забруднення навколишнього середовища екзогенними формами кишкових гельмінтів собак та котів, оскільки їх інвазійні яйця та личинки виявляють у ґрунті, піску поблизу ферм, тваринницьких приміщень в умовах сільської місцевості, а також на дитячих майданчиках великих міст, обласних та районних центрів. Все це свідчить про актуальність вивчення даного захворювання.

Мета. На основі даних літератури та власних досліджень з'ясувати патогенетичний вплив збудника диплідіозу на організм собак і котів, а також його клінічний прояв.

Матеріал і методи. Матеріалом для досліджень слугували пацієнти (5 собак та 5 котів) приватної клініки «ВетАльянс» м. Київ, а також фекалії хворих на диплідіоз. Для діагностики використали гельмінтоскопічний метод поверхневого огляду на наявність зрілих